

ти отъ конфедерацията и Америка ще плати въ тѣзи минута данѣка отъ уваженіе едному изъ бащитѣ на своята конституция. Не ще ли бжде достойно за насъ, господа, да придружимъ туй дѣло, като земемъ участие въ изевенъето на уваженъето предъ свѣта и тѣй да припознаемъ правдинитѣ на чловѣка, на философа, който е най много спомогналъ за распротраненъето на тържеството на тѣзи правдини по всички земя? Въ старина бихъ издигнали жъртвенникъ на този могъщественъ и обширенъ гений, който, за полза на смъртнитѣ, като схващаше мисленно небето и земята, умѣй да умири и мълніята, и притеснитѣлитѣ. Просвѣтенната и свободна Франца е длъжна поне да даде доказателство за въспоминанъе и съжалѣнъе на единъ отъ най великитѣ людие, който е служилъ нѣкога на философията и на свободата. Азъ предлагамъ на народното събрание да предприше тридневни тауръ за Вениамина Франклина ».

Туй предложенье, поддържано отъ Лафайета и Херцога Рушфоко, бѣше прието отъ събранъето. Франца раздѣли съ Америка траура по диръ Франклина, както раздѣляше нейното удивленъе къмъ този великъ чловѣкъ. Таквизъ бѣхъ почеститѣ, отдавани на необикновенния чловѣкъ, който тѣй прекрасно испълни живота си и тѣй добръ разбираше смъртъта. На смъртъта той глѣдаше като на срѣдство за подобрене на живота, и на дваисетъ и три годишна възраст той си бѣше оставилъ остроумната епитафия (надгробникъ) въ която са исказва надѣждата му на Бога и увѣренността му въ едно по добро бждѣще.